جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۴۳۴ | شنبه ۷ اسفند ۱۴۰۰ | ۲۴ رجب ۱۴۴۳ | اذان ظهر: ۱۲:۱۷ |
غروب آفتاب: ۱۷:۵۶ | اذان مغرب: ۱۸:۱۵ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۵ | اذان صبح فردا: ۰۵:۱۴ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۳۷ |

دیده‌بان | مصطفی محمدی

اکران نوروزی مشروط شد

دبیر شورای صنفی نمایش از شرایط تازه برای اکران نوروزی هفت فیلم سینمایی که پیش از این نام آنها رسانه‌ای شده بود، خبر داد.

مرتضی شایسته، دبیر شورای صنفی نمایش در این باره گفت: هفت فیلم اعلام شده برای اکران نوروز در شورای صنفی نمایش تأیید شده‌اند اما برای اکران این فیلم‌ها نیاز به اخذ پروانه نمایش است، بنابراین این آثار باید مورد بازبینی و تأیید نهایی سازمان سینمایی قرار بگیرند. دبیر شورای صنفی نمایش همچنین درباره دیگر مصوبات آخرین جلسه شورا گفت: هفت فیلم اکران نوروز حداقل تا پایان اردیبهشت ماه به نمایش خود در سینماهای سراسر کشور ادامه می‌دهند. همچنین اگر از این آثار استقبال خوبی به عمل آید، اکران آنها تا ۱۵ تیرماه تمدید خواهد شد و مشمول آیین‌نامه اکران فیلم در سال ۱۴۰۱ نخواهند شد.
وی همچنین درباره قیمت بلیت سینما در سال آینده گفت: تصمیم‌گیری نهایی برای قیمت بلیت انجام شده است و به زودی قیمت نهایی توسط آقایان ایل‌بیگی و فرجی اعلام می‌شود.

معرفی جاذبه‌های گردشگری ایران در جام جهانی قطر

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با تأکید بر اینکه در زمان جام جهانی ۲۰۲۲ باید ایران را به خوبی به دنیا معرفی کنیم، می‌گوید: جام جهانی فرصت استثنایی و خوبی است تا جاذبه‌های تاریخی، اکوتوریسم و بسیاری از مزیت‌های نسبی گردشگری ایران را معرفی کنیم.

سیدعزت‌الله ضرغامی در حاشیه ستاد هماهنگی خدمات سفر گفت: از همه جای دنیا برای جام جهانی می‌آیند و خیلی‌ها علاقه‌مندند از ایران بازدید کنند. ما برای جام جهانی ۲۰۲۲ قطر برنامه‌ریزی کرده‌ایم. پیرو سفر اخیر رئیس‌جمهور قطر قرار شد در رأس هیئت کاملی از ایران به قطر سفر کنیم تا پیگیری‌های لازم را در این باره داشته باشیم و ظرفیت‌هایی را که دولت قطر فراهم کرده است، فعال کنیم. وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی افزود: در زمان جام جهانی جمعیت قابل توجهی از تماشاگران جهان به قطر سفر می‌کنند که عمدتاً جوان هستند. برای ما فرصتی استثنایی است تا جاذبه‌های تاریخی، اکوتوریسم و بسیاری از مزیت‌های نسبی گردشگری ایران را که الان مورد توجه و علاقه مردم دنیاست، معرفی کنیم. برای مراکز اقامتی جزایر ایران برنامه‌ریزی می‌کنیم. مناطق آزاد هم برنامه‌ریزی خوبی کرده است.

مرور آثار «محمد کاسبی» در شبکه نمایش

آثار محمد کاسبی، بازیگر سینما و تلویزیون در هفته پیش‌رو در بخش صحنه گران شبکه نمایش در ساعت ۲۱ پخش می‌شود.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی شبکه نمایش، محمد کاسبی، بازیگر شناخته‌شده سینما و تلویزیون از نوجوانی به تئاتر و بازیگری علاقه‌مند بود و کار خود را با تئاتر آغاز کرد. وی در سال ۱۳۵۳ به دانشکده هنرهای دراماتیک رفت و در رشته بازیگری و کارگردانی سینما مشغول تحصیل شد. در این دوره او به اجرای تئاترهای بسیاری پرداخت و پس از پیروزی انقلاب برای دو سال مسئول واحد نمایش رادیو بود و همزمان به گویندگی رادیو پرداخت. نخستین فیلمی که کاسبی در آن حضور پیدا کرد در سال ۱۳۶۱ و فیلم مرگ دیگری ساخته محمدرضا هنرمند بود. او برای فیلم پدر موفق به دریافت جایزه سیمرغ بلورین بهترین بازیگر جشنواره فیلم فجر شده است. او در تلویزیون نیز با حضور در مجموعه‌هایی چون خوش‌رکاب بسیار موفق بوده است. فیلم‌های منتخب این بازیگر که هفته آینده از شبکه نمایش پخش خواهند شد، به ترتیب روز پخش شامل فیلم‌های دایره سرخ، پدر، دنیای وارونه، زنگ‌ها، براده‌های خورشید، نفوذی و بدوک است.

«به من دست نزن» تجربه مواجهه با کرونا با چاشنی طنز

کتاب «به من دست نزن» به نویسندگی فائضه غفارحدادی، روایتی واقعی با چاشنی طنز از تجربه زیست و مواجهه با بیماری کروناست که توسط انتشارات کاظمی روانه بازار نشر شد.

فائضه غفارحدادی در کتاب «به من دست نزن» علاوه بر روایت اتفاقات ایران در سال اول شیوع بیماری کرونا و مسائل مهم جهان، از زندگی شخصی‌اش در این دوران می‌گوید. وی یکی از زنان خانه‌داری است که در دوران شیوع کرونا با مسائلی روبه‌رو می‌شود که پیش از آن تجربه نکرده بود. این نویسنده در کتاب «به من دست نزن» زندگی روزانه‌اش را همراه با جزئیات بیان می‌کند. خانواده پنج نفره نویسنده با آمدن کرونا اتفاقات بی‌سابقه‌ای را مثل همه افراد جامعه تجربه می‌کنند که از جمله آنها می‌توان به ضدعفونی کردن و شستن دست‌ها، قرنطینه خانگی، رعایت فاصله اجتماعی، بسته شدن حرم‌ها و اماکن مذهبی، بسته شدن پاساژها و فروشگاه‌ها، مجازی شدن مدارس و دانشگاه‌ها و مبتلا شدن نویسنده به کرونا اشاره کرد. این کتاب که در چهاردهمین دوره جایزه ادبی جلال آل‌احمد شایسته تقدیر معرفی شد، توسط انتشارات کاظمی منتشر شده است.

رویداد

در گفت‌وگوی «جوان» با طراحان صحنه و جلوه‌های ویژه سینما مطرح شد

وجدان فیلمساز مهم‌ترین عامل آسیب ندیدن میراث فرهنگی است

■ محمدصادق عابدینی

این فیلمساز و عوامل فنی یک فیلم هستند که در مرحله اول با وجود خود باعث می‌شوند به لوکیشن‌های تاریخی آثار سینمایی و تلویزیونی آسیبی وارد نشود و میراث فرهنگی تخریب نگردد.

ابنیه تاریخی به دلایل متعددی به عنوان لوکیشن فیلمبرداری آثار تلویزیونی و سینمایی استفاده می‌شوند. حضور گروه‌های فیلمساز در بناهای تاریخی و دارای ارزش فرهنگی، دارای حواشی است که گاه با آسیب‌های جبران‌ناپذیر به میراث فرهنگی همراه بوده است. ویدئویی که در روزهای اخیر از تخریب یک حمام تاریخی در همدان منتشر شده که به دلیل ساخت سریال «علی‌البدل» دچار آسیب غیرقابل بازگشتی شده است، باز هم نگرانی‌های دوستداران میراث فرهنگی را نسبت به حضور گروه‌های فیلمساز در ابنیه تاریخی دوچندان کرده است. در هفته‌های گذشته ساخت‌وساز گروه تولید سریال «سووشون» در باغ عفیف‌آباد شیراز خبرساز شده بود. «جوان» در گفت‌وگو با سه تن از چهره‌های سرشناس طراحی صحنه، جلوه‌های ویژه میدانی و جلوه‌های ویژه بصری، موضوع چگونگی حضور فیلمسازان در محوطه‌ها و ساختمان‌های دارای ارزش تاریخی را بررسی کرده است.

■ **ساخت دکور تاریخی برای سینمای ایران به‌صرفه نیست**

دکتر محمدرضا شجاعی، طراح صحنه و لباس بسیاری از آثار شاخص سینمای ایران که برای آثاری مانند «ایستاده در غبار» و «رد خون» سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر را کسب کرده است، به «جوان» می‌گوید: «فیلمبرداری در لوکیشن‌های تاریخی کاری مرسوم در سینمای همه دنیاست. در سینمای ایران نیز به دلایلی از جمله مسائل اقتصادی، ساخت دکور یا استفاده از جلوه‌های ویژه بصری برای طراحی فضاهای تاریخی به‌صرفه نیست و برای همین فیلمساز ترجیح می‌دهد مثلاً برای فیلمبرداری درباره محوطه‌ای مثل باغ فین کاشان، از خود لوکیشن اصلی استفاده کند.» شجاعی با تأکید بر اینکه متأسفانه حضور گروه‌های فیلمساز در بناهای تاریخی بعضاً منجر به آسیب به خود ابنیه و اکسسوار تاریخی می‌شود، می‌افزاید: «اینکه به ساختمان یا اکسسوار آسیب وارد نشود، بستگی به دقت فیلمساز و گروه فیلمبرداری دارد که امانتدار باشند یا خیر!» طراح صحنه و لباس پیشکسوت سینما ادامه می‌دهد: «فیلمساز باید از ابتدا بداند که چه کار می‌خواهد انجام دهد و این کار را چطور باید انجام داد که آسیبی به ساختمان تاریخی وارد نکند.»

با شناختی که از نرگس آبیار و محمدحسین قاسمی دارم، به خوبی از حساسیت‌های آنها برای آسیب ندیدن میراث فرهنگی باخبرم ولی درباره اینکه حتماً از لوکیشن‌های تاریخی مثل باغ عفیف‌آباد استفاده شود، نظر فیلمساز اهمیت دارد

■ **وجدان هنرمند؛ مانع آسیب بافت تاریخی**

ایمان کرمیان، طراح جلوه‌های ویژه میدانی و برنده سیمرغ بلورین فیلم فجر برای آثاری مانند «رد خون» و «تک تیرانداز» نیز به «جوان» می‌گوید: «اینکه کار گروه فیلمبرداری در یک ساختمان یا محوطه تاریخی به آسیب به آن محوطه یا ساختمان منجر نشود، در مرحله اول به وجدان آن هنرمند بازمی‌گردد.» کرمیان می‌افزاید: «یک متخصص فنی در زمان کار باید این سؤال را از خود بپرسد که چگونه از امکانات استفاده کنم که آسیبی به میراث فرهنگی وارد نکند.» وی می‌گوید: «کار در ابنیه تاریخی به خواست کارگردان و تهیه‌کننده انجام می‌شود، ولی این مسئولیت با عوامل است که طراحی را به گونه‌ای انجام دهند که آسیب‌زا نباشد.»

■ **حضور ابنیه تاریخی سلیقه کارگردان است**

فرید ناظرفصیحی، برنده سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر برای جلوه‌های ویژه بصری فیلم‌های «ابلق» و «چهار راه استانبول» که این روزها مسئولیت طراحی و اجرای جلوه‌های ویژه بصری سریال «سووشون» را بر عهده دارد، در گفت‌وگو با «جوان» درباره تأثیر استفاده از جلوه‌های ویژه بصری در کاهش وابستگی به حضور فیلمسازان در ساختمان‌های تاریخی می‌گوید: «در سینمای جهان، نظرات مختلفی درباره انتخاب لوکیشن فیلم وجود دارد و هر فیلمسازی نظر خاص خود را در این زمینه دارا است. برای نمونه کریستوفر نولان در فیلم آخرش یک هواپیمای جنگی را به شهرک سینمایی برد و آنجا چند ساختمان را خراب کرد، در حالی که می‌توانست از جلوه‌های ویژه بصری (VFX) استفاده کند. آیا نولان نمی‌توانست همان تصاویر را با «VFX» بگیرد؟ قطعاً می‌توانست، ولی به دلیل اینکه اینگونه می‌پسندید، از دکور استفاده کرد.»
وی ادامه می‌دهد: «در سینمای ایران نیز اینکه تا چه حد از لوکیشن اصلی استفاده شود یا از جلوه‌های ویژه بصری، به سلیقه و نگاه کارگردان بستگی دارد. بالطبع استفاده از جلوه‌های ویژه بصری دارای هزینه است که باید دید آیا تهیه‌کننده به انجام آن تمایل دارد یا نه!»
ناظرفصیحی با اشاره به اینکه در سریال سووشون نزدیک ۴۰ درصد از سریال در محوطه حیاط می‌گذرد، می‌افزاید: «اینکه برای چنین زمان طولانی از جلوه‌های ویژه بصری استفاده شود، هزینه‌های زیادی به همراه دارد، قطعاً اگر کمپانی نتفلیکس قرار بود چنین سریالی را تولید کند، باید اغلب لوکیشن را با استفاده از جلوه‌های ویژه بصری ایجاد می‌کرد که فضا در کنترل بیشتری باشد، ولی از نظر مالی در داخل ایران محدودیت‌های زیادی داریم و تهیه‌کننده هم قطعاً معذوریت‌هایی دارد.»
طراح و مسئول جلوه‌های ویژه بصری سریال سووشون می‌گوید: «با شناختی که از نرگس آبیار و محمدحسین قاسمی دارم، به خوبی از حساسیت‌های آنها برای آسیب ندیدن میراث فرهنگی باخبرم ولی درباره اینکه حتماً از لوکیشن‌های تاریخی مثل باغ عفیف‌آباد استفاده شود، نظر فیلمساز اهمیت دارد.»
ناظرفصیحی یکی از آسیب‌های استفاده از جلوه‌های ویژه بصری را سخت شدن درگیری حس بازیگر می‌داند و می‌گوید: «ایجاد حس بازیگر در محوطه اصلی خیلی راحت‌تر از فضای جلوه‌های ویژه بصری است که بعضاً فقط یک پرده سبز است، برای همین بسیاری از کارگردان‌ها ترجیح می‌دهند برای داشتن حس بهتر از بازیگر در محوطه اصلی فیلمبرداری کنند.»
مسئول جلوه‌های ویژه بصری فیلم «قهرمان» ادامه می‌دهد: «کار با اصغر فرهادی هم همین ویژگی را دارد، او معتقد است باید در لوکیشن و فضای اصلی فیلمبرداری شود تا بازیگر در اتمسفر محیط حس و تمرکز بهتری داشته باشد، ولی در سریال «خاتون» تقریباً همه نماهای بیرون شهر، با استفاده از جلوه‌های ویژه بصری ایجاد شده است، بالاخره هر کس تعریف و سلیقه خود را از استفاده از جلوه‌های ویژه دارد.»
ناظرفصیحی در پایان می‌گوید: «قطعاً استفاده از جلوه‌های ویژه بصری و کاهش حضور در ساختمان‌ها و ابنیه‌ای که میراث فرهنگی به شمار می‌رود، می‌تواند از آسیب و خسارت به آنها بکاهد و البته تعهد و مسئولیت‌پذیری مسئولان صحنه و دکور کمک زیادی می‌کند که این خسارت یا پیش نیاید یا به حداقل برسد.»

حکمت

امام حسین(ع):

از نشانه‌های اسباب نادانی، مجادله با غیر اهل اندیشه است.

(گزیده تحف‌العقول)

نما | حسین کشتکار

ادبیات

زبان فردوسی نه تنها زن‌ستیزانه نیست بلکه زن‌ستایانه است

«زن و اژدها هر دو در خاک به» در هیچ نسخه دستنویس شاهنامه نبوده و ابتدا در نسخه چاپی کلکته و در زمان قاجار وارد شده و به نسخه‌های دیگر راه یافته است.

زاگرس زند، شاهنامه‌پژوه و استاد دانشگاه درباره بیت‌های «زن و اژدها هر دو در خاک به/ جهان پاک از این هر دو ناپاک به» و «زنان را ستایی سگان را ستای/ که یک سگ به از صد زن پارسای» و دلیل شهرت این بیت‌ها به ایسنا می‌گوید: برخی از بیت‌ها معروف هستند که سخیف‌تر و زشت‌تر هستند و هم برای گوینده، هم برای شنونده و هم برای هر ایرانی توهین‌آمیز و تحقیرآمیز هستند ولی متأسفانه رواج داشته و دارند و در برخی فرهنگ‌ها و برخی از چاپ‌ها و نزد پژوهشگران صاحبنام و صاحب مخاطب به نام فردوسی و «شاهنامه» آمده و چاپ شده و حتی درباره آنها نظریه‌پردازی بی‌مورد هم شده و مورد استفاده برخی ایران‌ستیزان و شاهنامه‌ستیزان قرار گرفته‌اند. آنها خیلی وقت‌ها به پایه‌های علمی استناد ندارند که بروند تحقیق کنند تا چیزی را به کار نبرند. آنها از اینکه چیز منفی‌ای درباره زبان فارسی و فردوسی و شاهنامه و ایران باستان و هخامنشیان پیدا کنند، خوشحال می‌شوند، زیرا دستاویزی برای اهداف سیاسی و قوم‌گرایانه‌ای که دارند، پیدا می‌کنند. گروه‌های ضدملی و ضدایرانی و ضدتاریخی و ضدباستانی مانند گروه‌های چپ که در گذشته فعال‌تر بودند به شکل دیگری از این بیت‌ها سوءاستفاده می‌کردند.
زند خاطرنشان می‌کند: بیت‌های خیلی معروفی هستند که در دهان همه بوده و در برخی از مثل‌ها و فرهنگ فولکلور هم آمده‌اند اما در هیچ دستنویس قدیمی‌ای نیستند، معیار چاپ‌ها هم دستنویس‌ها هستند. مردم عادی نمی‌توانند دستنویس‌ها را ببینند و به چاپ‌ها مراجعه می‌کنند، «زن و اژدها هر دو در خاک به» که اتفاقاً از زشت‌ترین و سخیف‌ترین بیت‌هاست، در هیچ دستنویسی نیامده است؛ هزار دستنویس از شاهنامه در همه جای جهان داریم، ۵۰ تا معروف هستند و ۲۰ تای آنها قدیمی‌تر و معتبرتر است و کمتر تحریف دارد و مورد استفاده همه ویراستاران و شاهنامه‌پژوهان است، این بیت در هیچ کدام از آنها نیست. در چاپ‌های معتبر جدید هم نیست. این بیت برای اولین‌بار در دوران قاجار به این سو در چاپ هندوستان، کلکته وارد شده است. آنها هم ممکن است خطا کرده باشند یا دستنویس نامعتبر داشته‌اند یا ممکن است در دیوان‌های دیگری آمده باشد و آنها در شاهنامه استفاده کرده باشند. این گمان هست که بیتی شبیه به این بیت در «گرشاسب‌نامه» اسدی طوسی بوده که آن هم برافزوده و الحاقی است و از آنجا به شاهنامه هندوستان راه پیدا کرده و آنجا به شاهنامه‌هایی راه یافته که از آن بازچاپ می‌شدند از «شاهنامه امیربهادری»، «شاهنامه رمضانی»، «شاهنامه امیرکبیر» و متأسفانه به «شاهنامه دبیرسیاقی» هم راه یافته است اما شاهنامه‌شناسان مطمئن هستند این بیت از فردوسی نیست.
این استاد دانشگاه تصریح می‌کند: کاری نداریم این بیت خوب است یا بد، اتفاقاً خیلی از بیت‌های خوب و زیبا از سوی شاهنامه‌شناسان از فردوسی دانسته نمی‌شوند. این یک کار علمی است. حال می‌خواهد حرف خوبی زده باشد یا نه. ویرایش علمی یک متن پایبند اصولی فراتر از این ارزش‌گذاری‌هاست، خوشایند و بدآیند کسی نیست. نمی‌خواهیم بگوییم اینجا به زن بد گفته و ما بگردیم و نقد کنیم، این‌طور نیست و کار علمی است یا مثلاً بیت «زنان را ستایی سگان را ستای/ که یک سگ به از صد زن پارسای» این بیت هم سخیف و زشت و مسخره است، جالب اینکه نه تنها در هیچ دستنویسی نیامده است بلکه در هیچ چاپی هم نیست. بیت قبل در چاپ کلکته بود. این بیت در هیچ چاپی نیست و شاهنامه‌پژوهان گشته و دیده‌اند در «امثال و حکم» دهخداست، «امثال و حکم» هم مشخصاً متکی به فرهنگ شفاهی و گفتاری بوده و احتمالاً در برخی از جاها به صورت شفاهی گفته می‌شده، کسی سروده و زبانش به گونه‌ای بوده که به فردوسی نسبت داده‌اند. دهخدا هم بدون تحقیق و تفحص آن را به نام فردوسی آورده است.
زاگرس زند در ادامه توضیح می‌دهد: بیت‌های زن‌ستایانه در شاهنامه زیاد است، برای نمونه امروزه چطور یک آدم می‌تواند هم ضدزن باشد و هم فمنیست باشد؟ آیا چنین چیزی شدنی است؟ یک نفر یا فمنیست است به درجاتی یا زن‌ستیز است به درجاتی. امکانپذیر نیست هر دو باشد. اگر کسی مقاله‌ای در هر دو حوزه بنویسد، نمی‌گویند این فرد روان‌پریش است؟ در شاهنامه بیت‌های زن‌ستایانه داریم یا مضامین زیبایی هنگام متولد شدن دختری یا به پادشاهی رسیدن زنی داریم یا هنگامی که زنی سردار می‌شود یا زنی نقش‌آفرینی می‌کند یا وارد گفت‌وگو با همسر با معشوق خود می‌شود، زبان فردوسی زبان طعنه‌آمیز و توهین‌آمیز و تحقیرآمیز نیست.

شعر

در هفتمین نشست «روایت بیداری» مطرح شد

شعر و ادبیات مقاومت با شهادت حاج قاسم احیا شد

محمدرضا سنگری در هفتمین نشست «روایت بیداری» گفت: ادبیات مقاومت امروز توسط حاج قاسم احیا شده است و تأثیر حضور و شهادت ایشان را می‌توانیم در اشعار شاعران ایرانی و جهان عرب ببینیم.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی حوزه هنری، هفتمین نشست از سلسله‌نشست‌های تخصصی «روایت بیداری» به بررسی و رونمایی از کتاب‌های «سبکبالان»، «وصف یاران»، «نهج‌الشهیدین» و «بل احیا» پرداخت. محمدرضا سنگری، رئیس اندیشکده ادبیات پایداری در این مراسم گفت: ما همه نیازمند اسوه هستیم و اسوه‌ها در خطر تبدیل شدن به اسطوره هستند، چراکه نمی‌توان به اسطوره پرداخت و نزدیک شد، چون با افسانه درآمیخته است اما به اسوه‌ها می‌توان نزدیک شد و چشم‌اندازهای شکوهمند بینش و روش را می‌توانیم در آنها بکاویم و به نوعی یگانگی بپیوندند. در قرآن دو اسوه معرفی شده است؛ حضرت ابراهیم(ع) و حضرت محمد(ص). شاید یک وجه موضوع این باشد که هر چه رزم اتفاق افتاده، برای این دو پیامبر الهی اتفاق افتاده است؛ حضرت ابراهیم اولین پیامبری است که در میدان جنگ، رایت افراشته بوده است. ما به اسوه‌ها نیازمندیم و اسوه‌ها هر چه با زیست و عصر ما همراه باشند، بهتر می‌توانیم آنها را به جوانان عرضه کنیم. اگر اسوه‌های گذشته را بیان کنیم، شاید متبادر شود که عقب مانده‌ایم اما اسوه‌های امروزی هم‌عصر و هم‌نفس ما هستند. وی بیان کرد: وقتی شخص حاج‌قاسم کانون توجه در چهار اثر است، این موضوع خود به خود به یک اسوه تبدیل می‌شود. سنگری همچنین به شعر مقاومت اشاره کرد و توضیح داد: شعر مقاومت چند ویژگی دارد که به شدت تحت تأثیر ادبیات دفاع مقدس قرار گرفته است. آنانی که گذشته را می‌شناسند، می‌دانند ادبیات عرب به ویژه مقاومت، پیش از غسان کنفانی، ویژگی‌هایی داشت که الان به برکت و رحمت انقلاب اسلامی به وضعیت کنونی رسیده است. سنگری با طرح این سؤال که «چرا باید به حاج قاسم پرداخت؟» بیان کرد: به گمان من الان لحظه به لحظه احساس نیازمان به طرح چهره او بیشتر می‌شود. پیشتر هم حضرت آقا فرمودند که باید مکتب حاج قاسم ایجاد شود. در واقع جامعیت وجودی حاج قاسم سلیمانی نکته مهمی است، در کشورهای عربی در حال حاضر برخی از چهره‌های بد، پلید و خائن را الگوسازی می‌کنند، هنوز صدام یا قذافی به عنوان الگو هستند، بنابراین ما نیاز داریم حاج قاسم مطرح شود، ابعاد وجودی او را بیشتر بشناسانیم، چون هنوز رسانه شعر در رأس ادبیات قرار دارد، باید از شعر برای این شناساندن بیشتر بهره گیریم. حاج قاسم هنوز خونش خشک نشده، ما طلیعه ادبیات او را شاهد بودیم.

خبر

سیدرضا روحانی اصفهانی درگذشت

سیدرضا روحانی اصفهانی، هنرمند پیشکسوت هنرهای سنتی بر اثر عوارض ابتلا به کرونا در سن ۸۷ سالگی در بیمارستان درگذشت.

سیدرضا روحانی اصفهانی، هنرمند پیشکسوت گچبری و هنرهای سنتی کشورمان بر اثر عوارض ابتلا به ویروس کرونا در سن ۸۷ سالگی در بیمارستان درگذشت و پیکرش در قطعه هنرمندان بهشت‌زهرا(س) به خاک سپرده شد. روحانی اصفهانی در سال ۱۳۱۳ در اصفهان متولد شد و اجرای گچبری در مکان‌های معروف و مشهوری مثل هتل شاه‌عباسی اصفهان به سبک صفویه، رستوران نمکدان هتل لاله تهران به سبک سلجوقی و تماشاگه زمان و هتل سمیرامیس از جمله کارهای این هنرمند است. همچنین این هنرمند پیشکسوت گچبری و هنرهای سنتی کشورمان صاحب آثار برجسته هنر گچبری دیگری در مکان‌هایی مانند مرقد حضرت عبدالعظیم حسنی(س)، مرقد مطهر امام خمینی(ره)، موزه زمان، باغ شیان و مصلای تهران است. مرحوم سیدرضا روحانی اصفهانی، مشاور استاد فرشچیان در طراحی فاخر ضریح مطهر امام رضا(ع) نیز بوده است. این هنرمند فقید در زمینه شعر، موسیقی و نوازندگی خصوصاً در هیئات مذهبی هم فعالیت می‌کرد.

«رفعت هاشم‌پور» بانوی صدا و گویندگی درگذشت

■ مصطفی شاه‌کرمی

رفعت هاشم‌پور، دوبلور پیشکسوت و همسر جلال مقامی که سابقه گویندگی نقش‌های برجسته زنان سینمای جهان و کشورمان را داشت، در سن ۹۰ سالگی و بر اثر کهولت سن درگذشت.

جلال مقامی از دوبلورهای سرشناس کشورمان در صفحه شخصی‌اش نوشت: «بازگشت همه به سوی اوست. امروز همسرم بانو رفعت هاشم‌پور به رحمت خدا رفتند.» این زوج هنرمند که جزو صداهای ماندگار عالم دوبله هستند، با صدای خاص و جذابشان شخصیت‌ها و کاراکترهای خارجی و داخلی زیادی را برای اذهان مخاطبان ایرانی خاطره‌انگیز و تبدیل به نوستالژی کرده‌اند. مرحومه هاشم‌پور از سال ۱۳۳۷ وارد عرصه پرزحمت دوبله شد و طی سال‌های قبل و پس از پیروزی انقلاب اسلامی در دوبله بسیاری از فیلم‌های سینمایی برجسته خارجی و ایرانی به کار گویندگی مشغول بود. رفعت هاشم‌پور اگر چه در کنار نام بزرگ جلال مقامی قرار گرفته اما واقعیت این است که صدای خاص و مطنطن این بانوی دوبلور که به جای شخصیت‌های بزرگ سینمای جهان گویندگی کرده بود، حسرت از دست دادن چنین استعداد و صدای پخته و ویژه‌ای را بیشتر می‌کند. شاید نام خانم رفعت هاشم‌پور برای نسل‌های گذشته و فعلی خیلی آشنا نباشد اما وقتی اسم شخصیت‌ها و بازیگران صاحبنام دنیا را که این دوبلور فقید به جای آنها گویندگی کرده است، می‌خوانیم یا می‌شنویم، صدای متشخص و ویژه او در ذهن و خاطره ما زنده می‌شود. این دوبلور فقید و خوش‌صدا به جای شخصیت‌های معروف زیادی گویندگی کرده است که اغلب آنها به خاطر صداگذاری درست و تیپ‌سازی حرفه‌ای مرحوم رفعت هاشم‌پور برای مخاطبان ماندگار شده‌اند؛ شخصیت‌هایی مثل «خاله هتی» سریال «قصه‌های جزیره» با آن وسواس خاص رفتاری و کنش‌های ویژه‌اش که با صدای خانم هاشم‌پور جذابیت و باورپذیری بیشتری پیدا کرده بود.
خاطره شنیدن صدای شخصیت ایوت در سریال «ارتش سری» و نیز بازیگر نقش هند (همسر ابوسفیان معروف به هند جگرخوار) در فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» به کارگردانی مصطفی عقاد قطعاً برای مخاطبان تلویزیون فراموش‌نشدنی است. گویندگی به جای شخصیت صفیه (با بازی سلما مصری) در فیلم ماندگار «بازمانده» به کارگردانی زنده‌یاد سیف‌الله داد از دیگر اجراهای شاخص و به‌یادماندنی این بانوی دوبلور است که بهترین نمونه‌های گویندگی را از خود به یادگار گذاشته است. اما بدون شک یکی از ماندگارترین دوبله‌های مرحوم خانم رفعت هاشم‌پور، گویندگی‌اش به جای شخصیت اسکارلت در فیلم «بربادرفته» به عنوان یکی از برجسته‌ترین فیلم‌های تاریخ سینما به کارگردانی ویکتور فلمینگ است. او در سریال‌های ایرانی شاخصی از جمله «پهلوان نمی‌میرند»، «پدر سالار»، «امام علی(ع)» و «معصومیت از دست رفته» به دوبله پرداخت.